

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Amruševa 2/II.

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO
U KARLOVCU

PRIMLJENO: 09-07-2021			
ORG. JED.	BROJ:	PRILOGA	VRJEDNOST
	P-20	9	20

Poslovni broj: 21. P-2204/20-23

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

I RJEŠENJE

Trgovački sud u Zagrebu, po sutkinji Ivani Manestar, u pravnoj stvari tužiteljice REPUBLIKE HRVATSKE, OIB: 52634238587 (za Ministarstvo financija), koju zastupa Županijsko državno odvjetništvo u Karlovcu, protiv tuženika MINERAL KAMEN d.o.o. u stečaju, Ogulin, Bukovnička 35/I., OIB: 57393145470, kojeg zastupa stečajni vjerovnik HYPO GROUP d.o.o., Rijeka, Užarska 28, OIB: 04938014535, kojeg zastupa Alen Ivković, odvjetnik u Rijeci, Užarska 28 i stečajni vjerovnik ADRIA KONSTRUKT d.o.o., Brod Moravice, Zavrh 9, OIB: 78250246578, kojeg zastupa Suzana Trputac, odvjetnica u Rijeci, Užarska 28, radi utvrđenja osnovanosti osporene tražbine, nakon javne glavne rasprave zaključene 10. lipnja 2021. u prisutnosti Željke Matić Zaborski, zamjenice Županijskog državnog odvjetnika u Karlovcu i Alena Ivkovića, punomoćnika tuženika, dana 9. srpnja 2021.

presudio je

I. Utvrđuje se da su osnovane tražbine tužiteljice I. višeg isplatnog reda u iznosu od 422.811,15 kn te II. višeg isplatnog reda u iznosu od 562.978,70 kn, prijavljene u stečajnom postupku nad tuženikom, koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Zagrebu, pod poslovnim brojem St-2775/19.

II. Odbija se tužbeni zahtjev za utvrđenje osnovanosti tražbina tužiteljice I. višeg isplatnog reda u iznosu od 106.056,30 kn i II. višeg isplatnog reda u iznosu od 25.410,00 kn, prijavljene u stečajnom postupku nad tuženikom, koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Zagrebu, pod poslovnim brojem St-2775/19.

III. Nalaže se zastupnicima po zakonu tuženika, stečajnom vjerovniku Hypo Group d.o.o. i stečajnom vjerovniku Adria Konstrukt d.o.o., naknaditi tužiteljici troškove parničnog postupka u iznosu od 36.071,52 kn, na jednake dijelove, u roku od 15 dana.

IV. Odbija se zahtjev tužiteljice za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 48.668,48 kn, kao neosnovan.

V. Odbija se u cijelosti zahtjev tuženika za naknadu troškova parničnog postupka kao neosnovan.

riješio je

Utvrđuje se da je tužba povučena u odnosu na zahtjev za utvrđenje osnovanosti tražbine tužiteljice I. višeg isplatnog reda u iznosu od 429.103,74 kn, osporene u stečajnom postupku nad tuženikom koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Zagrebu, pod poslovnim brojem St-2755/19.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi navodi da je u stečajnom postupku koji se vodi nad tuženikom kod ovog suda, pod poslovnim brojem St-2755/19, rješenjem o utvrđenim i osporenim tražbinama od 1. rujna 2020., u točki II.1. izreke, utvrđeno da je osporena tražbina tužiteljice kao stečajnog vjerovnika I. višeg isplatnog reda u iznosu od 957.971,19 kn te je ista upućena pokrenuti parnični postupak radi utvrđenja osnovanosti osporene tražbine, dok je u točki II.2.2. izreke utvrđeno da je osporena tražbina tužiteljice kao stečajnog vjerovnika II. višeg isplatnog reda u iznosu od 3.574.214,45 kn te je ponovno ona upućena na pokretanje parnice radi utvrđenja osnovanosti osporene tražbine. Međutim, povodom izjavljenih žalbi da je rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, PŽ-4033/20-4 od 2. studenog 2020., objavljenim na e-oglasnoj ploči suda 30. studenog 2020., djelomično preinačeno navedeno prvostupanjsko rješenje u točki II.2.2. izreke, na način da su u odnosu na osporenu tražbinu II. višeg isplatnog reda u ukupnom iznosu od 3.574.214,45 kn, u pogledu dijela u iznosu od 2.985.825,74 kn na parnicu upućeni stečajni vjerovnici osporavatelji Hypo Group d.o.o. i Adria Konstrukt d.o.o., dok je tužiteljica i dalje upućena pokrenuti parnicu u pogledu osporene tražbine I. višeg isplatnog reda u cijelosti te u pogledu osporene tražbine II. višeg isplatnog reda u iznosu od 588.377,71 kn.

2. Osporene tražbine da je priznao stečajni upravitelj, a osporili su ih stečajni vjerovnici koji zastupaju tuženika, stečajnog dužnika, u predmetnoj parnici, navodeći u odnosu na osporenu tražbinu I. višeg isplatnog reda da je nastupila zastara te da se ne radi o tražbini I. višeg isplatnog reda, dok u odnosu na tražbinu II. višeg isplatnog reda nisu navedeni razlozi osporavanja.

3. Tužiteljica navodi da je u prijavi tražbina od 14. siječnja 2020., koje ukupno iznose 4.532.185,64 kn, navela da raspolaže ovršnim ispravama u pogledu tražbine u iznosu od 4.502.860,64 kn te je iste navela i dostavila, dok je u podnesku od istog datuma specificirala prijavu tražbina na tražbine prvog i drugog višeg isplatnog reda te je unutar istih specificirala glavnice na dan otvaranja stečaja 11. prosinca 2019. po vrstama prihoda/poreza i po godinama te iznos zateznih kamata. Osporena tražbina prvog višeg isplatnog reda u iznosu od 957.971,19 kn da se temelji na ID i JOPPD obrascima i to tražbina u iznosu glavnice 481.889,79 kn po osnovi doprinosa za mirovinsko osiguranje za osiguranike po osnovi rada za poslodavca pravnu osobu (račun 8109) i po osnovi dodatnog doprinosa za osigurani staž za mirovinsko

osiguranje u povećanom trajanju (račun 8150) na ID obrascima, a preostali osporeni iznos glavnice od 334.180,03 kn na JOPPD obrascima, a odnosi se na: porez na dohodak od nesamostalnog rada (račun 1880) – glavnica 11.491,78 kn i zatezne kamate 3.732,94 kn, ukupno 15.224,72 kn, doprinos za mirovinsko osiguranje temeljem individualne kapitalizirane štednje (račun 2283) – glavnica u iznosu od 30.335,98 kn i zatezne kamate u iznosu od 5.922,88 kn, ukupno 36.258,86 kn, doprinos za mirovinsko osiguranje II. stup za staž s povećanim trajanjem (račun 2321) – glavnica 2.267,05 kn i zatezne kamate 769,00 kn, ukupno 3.036,05 kn, doprinos za mirovinsko osiguranje na temelju generacijske solidarnosti (račun 8168) – glavnica 138.321,72 kn i zatezne kamate 31.480,27 kn, ukupno 169.801,99 kn, doprinos za mirovinsko osiguranje na temelju generacijske solidarnosti za staž s povećanim trajanjem (račun 8192) – glavnica 11.837,72 kn i zatezne kamate 3.893,32 kn, ukupno 15.731,04 kn, doprinos za zdravstveno osiguranje na temelju radnog odnosa (račun 8486) – glavnica 121.405,83 kn i zatezne kamate 26.306,97 kn, ukupno 147.712,80 kn, doprinos za zdravstveno osiguranje zaštitom zdravlja na radu temeljem radnog odnosa (račun 8630) – glavnica 4.209,25 kn i zatezne kamate 943,38 kn, ukupno 5.152,63 kn i doprinos za zapošljavanje (račun 8753) – glavnica 14.310,70 kn i zatezne kamate 3.207,21 kn, ukupno 17.517,91 kn. Za svaku od navedenih tražbina tužiteljica navodi brojeve JOPPD obrazaca na kojima se iste temelje.

4. Napominje da je odredbom čl. 138. st. 1. t. 2. Stečajnog zakona (Narodne novine, broj: 71/2015., 104/2017., dalje u tekstu: SZ) određeno da u tražbine prvog višeg isplatnog reda ulaze tražbine proračuna, zavoda ili fondova u skladu s posebnim propisima u visini pripadajućeg dijela ukupnog troška plaće ili naknade plaće, a kako je prema odredbama Zakona o doprinosima (Narodne novine, broj: 84/2008., 152/2008., 94/2009., 18/2011., 22/2012., 144/2012., 148/2013., 41/2014., 143/2014., 115/2016., 106/2018., dalje u tekstu: Zakon o doprinosima), Općeg poreznog zakona, Zakona o porezu na dohodak, Pravilnika o porezu na dohodak i Zakona o prikupljanju, obradi, povezivanju, korištenju i razmjeni podataka o primicima i javnim davanjima po osiguranicima, Porezna uprava Ministarstva financija dužna utvrđivati i naplaćivati doprinose za obvezna osiguranja te porez na dohodak, a isti se prijavljuju od strane isplatitelja na propisanim obrascima (ranije ID obrascima, a danas JOPPD obrascima) koji imaju svojstvo ovršnih isprava, to da je tužiteljica u pogledu navedenih tražbina stečajni vjerovnik prvog višeg isplatnog reda.

5. Smatra da je prigovor zastare neosnovan, jer je prije podnošenja prijave tražbine u stečajnom postupku tužiteljica utvrdila da je nastupila zastara prava na naplatu poreznog duga po računu 8109 i po računu 8150, slijedom čega da tražbine koje se evidentiraju knjigovodstveno kod tužiteljice pod tim brojevima nisu bile predmet prijave u postupku predstečajne nagodbe nad dužnikom Bartol d.o.o., odnosno da su zatezne kamate po tim računima otpisane, ali glavnica nije, jer je ista osigurana založnim pravom na nekretnini dužnika oznake k.č. 700/2 upisanoj u zk ul. 215 k.o. Jarče Polje.

6. U odnosu na osporenu tražbinu II. višeg isplatnog reda tužiteljica navodi da je Visoki trgovački sud Republike Hrvatske smatrao da je tužiteljica dužna pokrenuti parnicu u pogledu osporene tražbine u iznosu od 588.388,71 kn, jer se u tom dijelu tražbina ne temelji na ovršnim ispravama, već na JOPPD i ID obrascima, koji da nisu ovršne isprave.

7. Tužiteljica navodi da se prijavljena tražbina II. višeg isplatnog reda u iznosu od 3.544.889,45 kn temelji na ovršnim ispravama i to:

- tražbine po računu 1201 odnose se na PDV, koji je utvrđen temeljem predanih PDV obrazaca za prosinac 2015., siječanj – svibanj 2016., listopad – studeni 2016., ožujak – svibanj 2017. i srpanj – rujan 2017. te prosinac 2018. i siječanj 2019., u ukupnom iznosu od 1.279.733,51 kn,

- tražbina po računu 1317 odnosi se na dugovanje anuiteta za 2018. i 2019. po otplatnom planu iz predstečajne nagodbe sklopljene između dužnika Bartol d.o.o. i njegovih dužnika, potvrđene rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu, Stpn-191/14-10 od 16. rujna 2014., u ukupnom iznosu od 1.815,85 kn,

- tražbine po računu 1651 odnose se na porez na dobit utvrđen temeljem predanih PD obrazaca za 2014., 2015., 2016., 2018. i 2019. te temeljem rješenja Porezne uprave, Službe za nadzor, klasa UP/I-471-02/2017-01/6, za 2017.,

- tražbine po računu 7560 odnose se na dugovanje anuiteta za 2015., 2016., 2017., 2018. i 2019. po otplatnom planu iz predstečajne nagodbe sklopljene između dužnika Bartol d.o.o. i njegovih dužnika, potvrđene rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu, Stpn-191/14-10 od 16. rujna 2014., u ukupnom iznosu od 1.920.264,52 kn,

- tražbine po računu 4227 odnose se na tražbine za neplaćene sudske pristojbe određene pravomoćnim i ovršnim sudskim rješenjima iz 2011., 2014. i 2015., u ukupnom iznosu od 18.660,00 kn,

- tražbine po računu 4243 odnose se na naloge prekršajnih sudova radi provedbe ovrhe po presudama prekršajnih sudova iz 2012., u ukupnom iznosu od 5.900,00 kn,

- tražbina po računu 6025 odnosi se na prekršajni nalog od 2018. u ukupnom iznosu od 15.200,00 kn,

dok se preostala prijavljena tražbina u iznosu od 29.325,00 kn odnosi na članarinu HGK u iznosu od 3.915,00 kn (račun 5262), novčane kazne u iznosu od 17.850,00 kn (račun 4243) i neplaćene sudske pristojbe u iznosu od 7.560,00 kn (račun 4227), za koje da su priložene vjerodostojne isprave.

8. Iz svega navedenog da proizlazi da je osnovana kako osporena tražbina tužiteljice I. višeg isplatnog reda u iznosu od 957.971,19 kn, tako i osporena tražbina II. višega isplatnog reda u iznosu od 588.388,71 kn.

9. Stoga predlaže donijeti presudu kojom se prihvaća tužbeni zahtjev za utvrđenje osnovanom tražbine tužiteljice I. višeg isplatnog reda u iznosu od 957.971,19 kn, prijavljene u stečajnom postupku nad tuženikom, koji se vodi pred ovim sudom pod poslovnim brojem St-2775/19 te tužbeni zahtjev za utvrđenje osnovanom njene tražbine II. višeg isplatnog reda u iznosu od 588.388,71 kn.

10. Tuženik zastupan po stečajnom vjerovniku osporavatelju Hypo Group d.o.o. u odgovoru na tužbu navodi da je tužba nedopuštena, jer je tužiteljica upućena na pokretanje parnice radi utvrđenja osnovanom tražbine II. višeg isplatnog reda u iznosu od 588.388,71 kn, a ne i tražbine I. višeg isplatnog reda u iznosu od 957.971,19 kn, slijedom čega da u tom dijelu tužiteljica nema aktivnu procesnu legitimaciju pa predlaže tužbu odbaciti kao nedopuštenu. S druge strane, smatra da tužiteljica nije osobni vjerovnik tražbina doprinosa i poreza koji su sastavni dio plaće radnika u bruto iznosu, već je vjerovnik tih tražbina sam radnik, a osim toga, kako je dužnik navedenih javnih davanja koja se obračunavaju i isplaćuju iz plaće radnik, to

da bi tražbina po toj osnovi mogla postojati samo prema radniku, a ne i prema stečajnom dužniku kao poslodavcu pa ističe i prigovor promašene pasive legitimacije. Nadalje, navodi da je potrebno razlikovati doprinose koji se obračunavaju iz osnovice i na osnovicu, da su doprinosi koji se obračunavaju iz osnovice oni za mirovinsko osiguranje (I. i II. stupa) i njihov je obveznik osiguranik (radnik), a doprinosi koji se obračunavaju na osnovicu su doprinos za zdravstveno osiguranje i njihov je obveznik poslodavac, međutim, da vjerovnik tog doprinosa može biti samo Hrvatski zavod za zdravstveno osiguranje, a ne Republika Hrvatska. Također, da je dužnik porezne obveze poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak sam radnik, a da isti u konačnici pripadaju jedinicama lokalne i regionalne samouprave prema prebivalištu/uobičajenom boravištu poreznog obveznika, a ne Republici Hrvatskoj. Naposljetku, ističe da se u odredbi čl. 138. st. 1. SZ-a nigdje ne spominje Republika Hrvatska, a niti da "proračun" nužno znači isključivo državni proračun, s obzirom da postoje i proračuni jedinica lokalne i regionalne samouprave. Isto tako, da niti tražbina po osnovi članarine Hrvatskoj gospodarskoj komori ne pripada tužiteljici, već Hrvatskoj gospodarskoj komori. Tražbine po osnovi novčanih kazni da predstavljaju tražbine nižih isplatnih redova, koje uopće nisu bile predmetom ispitivanja na ispitnom ročištu pa se u tom dijelu predlaže odbaciti tužbu.

11. Tužiteljica se je protivila navodima tuženika i ostala u cijelosti kod navoda iznijetih u tužbi.

12. Tuženik zastupan po stečajnom vjerovniku osporavatelju Adria konstrukt d.o.o. u odgovoru na tužbu navodi, u suštini, isto što i stečajni vjerovnik osporavatelj Hypo Group d.o.o.

13. Na izričit upit suda tužiteljica je pojasnila da su za tražbine po računu 8109 (doprinos za MO za osiguranike po osnovi rada za poslodavca pravnu osobu) i po računu 8150 (dodatni doprinos za osigurani staž MO u povećanom trajanju) zatezne kamate za 2010., 2011. i 2012. otpisane iz razloga što je i glavnica tih tražbina zastarjela, međutim, da glavnica nije otpisana, jer je ista osigurana založnim pravom na nekretnini stečajnog dužnika. S druge strane, da su evidentirane zatezne kamate za 2014., 2015., 2016., 2017., 2018. i 2019., iz razloga što su iste obračunate na glavicu iz 2013. koja u vrijeme otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom nije bila u zastari. Napomenula je da tražbina po navedenim računima nije bila prijavljena u postupku predstečajne nagodbe koji je vođen nad dužnikom Bartol d.o.o., slijedom čega nije došlo do prekida zastare.

14. Na daljnji upit suda na koje pravne osnove se odnosi tražbina tužiteljice koja je obuhvaćena predstečajnom nagodbom sklopljenom između dužnika Bartol d.o.o. i njegovih vjerovnika i prijavljena kao dug po anuitetima sukladno otplatnom planu iz predstečajne nagodbe (račun 7560) tužiteljica je navela da se ista odnosi na PDV (račun 1201), porez na dobit (račun 1651), troškove ovrhe koje izriče Porezna uprava (račun 4251), novčane kazne za prekršaje i troškove prekršajnog postupka koje izriče Porezna uprava (račun 6025), doprinose za zdravstveno osiguranje za osiguranike po osnovi rada za poslodavca pravnu osobu (račun 8400), doprinose za zdravstveno osiguranje zaštite zdravlja na radu za osiguranike po osnovi rada za poslodavca pravnu osobu (račun 8559), doprinose za zapošljavanje od obveznika plaćanja fizičke i pravne osobe (račun 8702) i doprinos za zapošljavanje osoba s invaliditetom (račun 8729).

15. Tuženik, zastupan po stečajnom vjerovniku osporavatelju Adria Konstrukt d.o.o., u odnosu na tražbine koje su u stečajnom postupku prijavljene po računu 7560 – anuitetna otplata po sklopljenoj predstečajnoj nagodbi između dužnika Bartol d.o.o. i njegovih vjerovnika, navodi da je iz dostavljene prijave tražbine tužiteljice u postupku predstečajne nagodbe vidljivo da su predmet prijave tražbine tužiteljice po osnovi PDV-a za razdoblje od 1. rujna 2009. do 31. prosinca 2013., kao i tražbine po osnovi poreza na dobit za 2012., a koje da su zastarjele, budući da je nastupila apsolutna zastara propisana odredbama Općeg poreznog zakona, koja se ne prekida nikakvim radnjama poreznog tijela usmjerenim na utvrđenje i naplatu porezne tražbine, a da se u konkretnom slučaju ne može primijeniti zastarni rok od 10 godina koji je propisan odredbom čl. 233. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine, broj: 35/2005., 41/2008., 125/2011., 78/2015., 29/2018., dalje u tekstu: ZOO), budući da je OPZ lex specialis u konkretnom slučaju.

16. Nadalje, tužiteljica da je u navedenom postupku predstečajne nagodbe prijavila i prioritetne tražbine radnika koje nisu smjele biti obuhvaćene predstečajnom nagodbom i to doprinos za zdravstveno osiguranje po osnovi rada za pravnu osobu u iznosu od 381.904,24 kn, doprinos za zdravstveno osiguranje zaštitu zdravlja na radu za poslodavca pravnu osobu u iznosu od 7.261,76 kn, doprinos za zapošljavanje u iznosu od 23.609,37 kn i doprinos za zapošljavanje osoba s invaliditetom u iznosu od 1.046,76 kn, a koje su pored toga i zastarjele, jer se odnose na razdoblje od 1. ožujka 2010. do 30. rujna 2013.

17. Osim toga, da je tužiteljica u predmetnom postupku predstečajne nagodbe prijavila i tražbinu po osnovi novčanih kazni, koje su u smislu odredbe čl. 139. SZ-a tražbine nižeg isplatnog reda koje tužiteljica u ovom trenutku nema pravo namirivati iz stečajne mase tuženika.

18. Tuženik, zastupan po stečajnom vjerovniku Hypo Group d.o.o., ističe prigovor zastare za sve tražbine tužiteljice I. višeg isplatnog reda te za tražbine po osnovi poreza i doprinosa koje se odnose na razdoblje do kraja 2013. te ističe da je tužiteljica prijavila kao tražbinu II. višeg isplatnog reda tražbinu koja se temelji na JOPPD i ID obrascima, dakle, tražbinu I. višeg isplatnog reda, a koja joj uopće niti ne pripada.

19. Na ročištu održanom 14. travnja 2021. tužiteljica je povukla tužbu u odnosu na tužbeni zahtjev za utvrđenje njene tražbine I. višeg isplatnog reda u iznosu od 429.103,74 kn, a ostala kod zahtjeva za utvrđenje njene tražbine I. višeg isplatnog reda u iznosu od 528.867,45 kn.

20. Tuženik je izričito pristao na djelomično povlačenje tužbe.

21. Tužiteljica je navela da istoj u postupku predstečajne nagodbe koji je vođen nad dužnikom Bartol d.o.o. nije utvrđena tražbina u iznosu od 2.490.725,95 kn, već tražbina u iznosu od 1.944.252,78 kn, budući da je ista smanjena za iznos prioritetnih tražbina, a kako je nakon potvrđivanja predstečajne nagodbe od strane Trgovačkog suda u Zagrebu dužnik po istoj u korist tužiteljice uplatio određeni iznos, to da je po toj nagodbi tužiteljica u stečajnom postupku nad tuženikom prijavila iznos od

1.920.264,52 kn, s time da je glavnica iste po sklopljenoj predstečajnoj nagodbi iznosila 1.755.264,96 kn.

22. Tijekom dokaznog postupka pročitano je rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu, St-2755/19-31(list 9. – 18. spisa), rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, Pž-4033/20-4 od 2. studenog 2020. (list 19. –23. spisa), prijava tražbine tužiteljice u stečajnom postupku nad tuženikom (list 24. –28. spisa), podnesak tužiteljice od 14. siječnja 2020. podnesen u stečajnom postupku nad tuženikom (list 29. – 30. spisa), specifikacija glavnice tražbine tužiteljice na 11. prosinca 2019. (list 31. – 34. spisa), službena bilješka Ministarstva financija, Porezne uprave od 29. listopada 2019. (list 35. – 36. spisa), službena bilješka Ministarstva financija, Porezne uprave od 7. siječnja 2020. (list 37. – 38. spisa), rješenje o ispravku ovog suda, St-2755/19-62 od 9. veljače 2021. (list 67. –70. spisa), prijava tražbine tužiteljice od 22. listopada 2013. u postupku predstečajne nagodbe koji je vođen nad dužnikom Bartol d.o.o.(list 103. –110. spisa), ispis iz informacijskog sustava APIS IT d.o.o. u pogledu plana otplate duga dužnika Bartol d.o.o. po odobrenoj predstečajnoj nagodbi (list 111. –120. spisa), ispis iz informacijskog sustava tužiteljice u kojem se specificira iznos za preknjiženje na račun 7560 po kojem je izvršena prijava tražbine u stečajnom postupku nad tuženikom (list 121. spisa) i izvadak iz poslovnih knjiga Ministarstva financija, Porezne uprave u pogledu uplata od strane Bartol d.o.o. (list 122. spisa).

23. Ocjenom izvedenih dokaza, sukladno odredbi čl. 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine, broj: 53/1991., 91/1992., 112/1999., 88/2001., 117/2003., 88/2005., 2/2007. – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 84/2008., 123/2008., 57/2011., 25/2013., 28/2013., 89/2014. – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 70/2019., dalje u tekstu: ZPP), sud je zaključio da je tužbeni zahtjev djelomično osnovan.

24. Predmet spora jest utvrđenje osnovanosti tražbine tužiteljice I. višeg isplatnog reda u iznosu od 528.867,45 kn te II. višeg isplatnog reda u iznosu od 588.388,71 kn, osporenih u stečajnom postupku koji se vodi nad tuženikom pred ovim sudom pod poslovnim brojem St-2755/19, od strane stečajnih vjerovnika koji zastupaju tuženika u ovoj parnici.

25. S obzirom da je tužiteljica povukla tužbu u odnosu na tužbeni zahtjev za utvrđenje njene tražbine I. višeg isplatnog reda u iznosu od 429.103,74 kn, a tuženik je na isto izričito pristao, valjalo je utvrditi da je tužba u tom dijelu povučena (čl. 193. st. 2. ZPP-a).

26. Među strankama je nesporno da je nad društvom Bartol d.o.o., koje se je pripojilo tuženiku prije nego li je nad istim otvoren stečaj, vođen postupak predstečajne nagodbe pred Financijskom agencijom, koji je okončan sklapanjem predstečajne nagodbe između navedenog društva i njegovih vjerovnika, među kojima se je nalazila i tužiteljica, koja je potvrđena rješenjem ovog suda, Stpn-191/14-10 od 16. rujna 2014., koje je postalo pravomoćno 9. prosinca 2014.

27. Sporno je da li je tužiteljica upućena na pokretanje predmetne parnice samo radi utvrđenja dijela tražbine II. višeg isplatnog reda ili i radi utvrđenja tražbine I. višeg isplatnog reda, da li je tužiteljica stečajni vjerovnik tuženika u pogledu

neplaćenih doprinosa obračunatih prema plaći tuženikovih radnika te poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak obračunatih na plaću tuženikovih radnika koje se smatraju tražbinama I. višeg isplatnog reda, je li tužiteljica bila pozvana prijaviti u stečajnom postupku nad tuženikom i tražbine nižih isplatnih redova te, posljedično, ima li u ovom trenutku pravo zahtijevati njihovo ostvarenje iz stečajne mase tuženika te je li nastupila zastara tražbina po osnovi poreza i doprinosa.

28. Prije svega, iz rješenja ovog suda, St-2755/19-1 od 1. rujna 2020., ispravljenog rješenjem od 9. veljače 2021., proizlazi da je u I. višem isplatnom redu osporena tražbina tužiteljice u iznosu od 957.971,19 kn po osnovi JOPPD, PDV i ID obrazaca, dok je u II. višem isplatnom redu osporena tražbina tužiteljice u iznosu od 3.574.214,45 kn te je u odnosu na obje tražbine tužiteljica upućena pokrenuti parnicu radi utvrđenja osnovanosti osporenih tražbina u roku od 8 dana od primitka izvatka iz rješenja o utvrđenim i osporenim tražbinama.

29. Međutim, rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, PŽ-4033/20-4 od 2. studenog 2020., djelomično je prihvaćena žalba tužiteljice i preinačeno je prvostupanjsko rješenje o upućivanju u parnicu na način da su u odnosu na tražbinu tužiteljice II. višeg isplatnog reda u iznosu od 2.985.825,74 kn na parnicu upućeni stečajni vjerovnici osporavatelji Hypo Group d.o.o. i Adria Konstrukt d.o.o., uz obrazloženje da JOPPD obrasci nisu ovršne isprave, a kako se cjelokupna osporena tražbina I. višeg isplatnog reda temelji na JOPPD obrascima, to da je tužiteljica u pogledu iste dužna pokrenuti parnicu, međutim, da se većina osporene tražbine II. višeg isplatnog reda, u iznosu od 2.985.825,74 kn, temelji na ovršnim ispravama, slijedom čega je u odnosu na te tražbine na parnicu uputio stečajne vjerovnike osporavatelje, dok se u preostalom dijelu u visini od 588.388,71 kn u kojem se tražbina tužiteljice temelji na JOPPD i ID obrascima, a koji da nisu ovršne isprave, na parnicu upućena tužiteljica.

30. Navedeno drugostupanjsko rješenje objavljeno je na e-oglasnoj ploči 30. studenog 2020., slijedom čega se smatra dostavljenim tužiteljici 9. prosinca 2020., a kako je tužiteljica bila dužna pokrenuti parnicu za utvrđenje osnovanosti tražbine I. višeg isplatnog reda u iznosu od 957.971,19 kn i tražbine II. višeg isplatnog reda u iznosu od 588.388,71 kn u roku od 8 dana od primitka drugostupanjske odluke kojom je odlučeno o njoj žalbi protiv rješenja o upućivanju u parnicu (čl. 267. st. 1. SZ-a), a tužba u ovom predmetu je podnesena 8. prosinca 2020., to je ista pravovremena te tužiteljica, protivno navodima tuženika, ima za podnošenje predmetne tužbe aktivnu procesnu legitimaciju.

31. Nadalje, stečajni vjerovnici su osobni vjerovnici dužnika koji u vrijeme otvaranja stečajnoga postupka imaju koju imovinskopравnu tražbinu prema njemu, a koji se prema svojim tražbinama razvrstavaju u isplatne redove i vjerovnici kasnijega isplatnoga reda mogu se namiriti tek nakon što budu u cijelosti namireni vjerovnici prethodnoga isplatnog reda, dok se stečajni vjerovnici istoga isplatnog reda namiruju razmjerno veličini svojih tražbina (čl. 137. st. 1. i 2. SZ-a).

32. U tražbine prvog višeg isplatnog reda ulaze: tražbine radnika i prijašnjih dužnikovih radnika nastale do otvaranja stečajnog postupka iz radnog odnosa, tražbine proračuna, zavoda ili fondova u skladu s posebnim propisima u visini pripadajućeg dijela ukupnog troška plaće ili naknade plaće te otpremnine do iznosa

propisanoga zakonom odnosno kolektivnim ugovorom i tražbine po osnovi naknade štete pretrpljene zbog ozljede na radu ili profesionalne bolesti (čl. 138. st. 1. SZ-a).

33. Namirenje tih utvrđenih tražbina provodi se sukladno posebnim propisima koji uređuju isplatu plaće, doprinose za obvezna osiguranja prema plaći te pripadajući porez i prirez (čl. 138. st. 3. SZ-a).

34. U tražbine drugoga višega isplatnog reda ulaze sve ostale tražbine prema dužniku, osim onih koje su razvrstane u niže isplatne redove (čl. 138. st. 2. SZ-a).

35. Nakon tražbina viših isplatnih redova, kao tražbine nižih isplatnih redova namiruju se prema navedenom redosljedu:

1. kamate na tražbine stečajnih vjerovnika od otvaranja stečajnoga postupka
2. troškovi koji za pojedine vjerovnike nastanu njihovim sudjelovanjem u postupku
3. novčane kazne izrečene za kazneno ili prekršajno djelo i troškovi kaznenoga ili prekršajnoga postupka
4. tražbine za besplatnu činidbu dužnika
5. tražbine za povrat zajma kojim se nadomješta kapital nekoga člana društva ili odgovarajuće tražbine (čl. 139. st. 1. SZ-a).

36. Tražbine vjerovnika nižih isplatnih redova prijavljuju se samo na poseban poziv suda. U prijavi takvih tražbina treba naznačiti da se radi o tražbini nižega isplatnog reda i redno mjesto na koje vjerovnik ima pravo (čl. 257. st. 5. SZ-a).

37. Nesporno je da stečajni sudac nije pozvao stečajne vjerovnike tuženika prijaviti tražbine nižih isplatnih redova, a ovo iz razloga što je preduvjet za takvo postupanje da su prethodno namirene sve utvrđene tražbine viših isplatnih redova, što u odnosu na tuženika nije slučaj.

38. Stoga niti tužiteljica nije mogla bez posebnog poziva stečajnog suca prijaviti u stečajnom postupku nad tuženikom tražbine nižih isplatnih redova, a ako jest, tada je svako osporavanje takve tražbine osnovano.

39. Nadalje, bruto plaću čine neto plaća, doprinosi koji se obračunavaju iz i na osnovicu plaće te porez na dohodak koji tereti plaću i prirez porezu na dohodak.

40. Doprinos iz osnovice jest doprinos obračunan po odbitku, sadržan je u primitku odnosno u osnovici prema kojoj je obračunan, obustavlja se od primitka te je obveza osobe koja ostvaruje primitak (čl. 7. t. 7. Zakona o doprinosima /Narodne novine, broj: 84/2008., 152/2008., 94/2009., 18/2011., 22/2012., 144/2012., 148/2013., 41/2014., 143/2014., 115/2016., 106/2018., dalje u tekstu: Zakon o doprinosima/).

41. Doprinos na osnovicu jest doprinos obračunan prema propisanoj osnovici, nije sadržan u primitku odnosno u osnovici prema kojoj je obračunan te je obveza sredstava isplatitelja primitka prema kojemu je obveza utvrđena ili samog osiguranika ili druge osobe kojoj je propisana obveza doprinosa u korist osiguranika (čl. 7. t. 8. Zakona o doprinosima).

42. Među obveznim doprinosima prema plaći u Republici Hrvatskoj razlikuju se doprinosi za obvezno mirovinsko osiguranje na temelju generacijske solidarnosti (doprinos za mirovinsko osiguranje, posebni doprinos za mirovinsko osiguranje za osobe osigurane u određenim okolnostima i dodatni doprinos za mirovinsko osiguranje za staž osiguranja s povećanim trajanjem) koji se uplaćuju u korist državnog proračuna (čl. 12. i 13. st. 1. i 5. Zakona o doprinosima), doprinosi za obvezno zdravstveno osiguranje koji se uplaćuju na način kako je to uređeno naredbom o uplaćivanju prihoda proračuna, obveznih doprinosa te prihoda za financiranje drugih javnih potreba, Ministarstva financija i sukladno odredbama Zakona o obveznom zdravstvenom osiguranju (čl. 12. i čl. 14. st. 5. Zakona o doprinosima – uglavnom na poseban račun Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje), doprinosi za zdravstveno osiguranje za slučaj ozljede na radu i profesionalne bolesti (doprinosi za obvezno zdravstveno osiguranje zaštite zdravlja na radu) koji su se plaćali do 31. prosinca 2018. i to u korist računa državnog proračuna (čl. 15. st. 2. Zakona o doprinosima), doprinosi za zapošljavanje koji su se do 31. prosinca 2018. plaćali u korist računa državnog proračuna (čl. 16. st. 2. Zakona o doprinosima) i doprinosi za obvezno mirovinsko osiguranje na temelju individualne kapitalizirane štednje (osnovni doprinos i dodatni takav doprinos za staž osiguranja s povećanim trajanjem) koji se plaćaju u korist osobnog računa člana obveznog mirovinskog fonda, a putem uplatnog računa Središnjeg registra osiguranika (Središnji registar osiguranika jest ustanova, skraćenog naziva REGOS, čiji je osnivač Republika Hrvatska).

43. Doprinosi za mirovinsko osiguranje na temelju generacijske solidarnosti i za mirovinsko osiguranje na temelju individualne kapitalizirane štednje jesu doprinosi koji se obračunavaju iz osnovice, dok su doprinosi za zdravstveno osiguranje doprinosi koji se obračunavaju na osnovicu (čl. 20. st. 1. Zakona o doprinosima).

44. Za osiguranika po osnovi radnog odnosa obveznik doprinosa iz osnovice jest osiguranik, a obveznik doprinosa na osnovicu jest poslodavac ili druga osoba koja umjesto poslodavca osiguraniku isplaćuje plaću, međutim, obveznik obračunavanja i obveznik plaćanja svih doprinosa jest poslodavac (čl. 19. st. 1. i 2. Zakona o doprinosima).

45. Doprinosi obračunane iz osnovice poslodavac odnosno isplatitelj plaće umjesto poslodavca obustavlja od plaće te ih plaća u ime i u korist osiguranika, a doprinosi obračunane na osnovicu poslodavac plaća u svoje ime, a u korist osiguranika (čl. 26. st. 1. Zakona o doprinosima).

46. Dakle, obveznik obračunavanja i plaćanja svih obveznih doprinosa prema plaći jest poslodavac i stoga je u slučaju neuplate tih doprinosa uvijek on pasivno legitimiran u bilo kojem postupku naplate istih, a ne radnik, kako to pogrešno tvrdi tuženik.

47. S druge strane, u odnosu na većinu obveznih doprinosa prema plaći kao krajnji korisnik istih naveden je upravo državni proračun, dakle, Republika Hrvatska, ali i kod onih doprinosa gdje to nije slučaj Republika Hrvatska se, putem svog tijela Ministarstva financija, Porezne uprave, ukazuje kao posrednik u naplati doprinosa za krajnjeg korisnika.

48. Naime, odredbom čl. 6. Zakona o doprinosima određeno je da poslove prikupljanja doprinosa obavlja Porezna uprava, a poslovima prikupljanja doprinosa smatraju se utvrđivanje obveze i obračunavanje iznosa doprinosa, prikupljanje podataka o obračunanim obvezama od drugih obveznika obračunavanja, evidentiranje nastalih obveza, naplata i prisilna naplata, nadzor, pokretanje i provođenje prekršajnog postupka zbog povreda odredaba Zakona o doprinosima, izvješćivanje nositelja osiguranja o utvrđenoj osnovici, obračunanim i naplaćenim doprinosima te ostali poslovi bitni za prikupljanje doprinosa.

49. Dakle, upravo je Republika Hrvatska aktivno legitimirana u svakom postupku naplate doprinosa pa tako i u stečajnom postupku kao stečajni vjerovnik koji prijavljuje predmetne tražbine i ostvaruje njihovo namirenje diobama stečajne mase, nakon čega tako prikupljeni iznosi raspoređuje u zakonom određene svrhe krajnjim korisnicima.

50. Isti zaključak nameće se i u odnosu na porez na dohodak i prirez koji jesu prihodi jedinica lokalne i regionalne samouprave na čijem području porezni obveznik (radnik koji ostvaruje dohodak od nesamostalnog rada) ima prebivalište ili uobičajeno boravište, međutim, u slučaju kada ti prihodi nisu plaćeni, Porezna uprava, dakle, Republika Hrvatska, je ta koja je jedina ovlaštena pokrenuti i voditi postupak naplate poreza na dohodak i prireza istomu prema odredbama zakona kojim je uređen opći porezni postupak (čl. 65. Zakona o porezu na dohodak /Narodne novine, broj: 177/2004., 73/2008., 80/2010., 114/2011., 22/2012., 144/2012., 43/2013., 120/2013., 125/2013., 148/2013., 83/2014., 143/2014., 136/2015., dalje u tekstu: ZPD/04, čl. 90. Zakona o porezu na dohodak /Narodne novine, broj: 115/2016., 106/2018., 121/2019., 32/2020., 138/2020., dalje u tekstu: ZPD/16 i čl. 41. st. 2. Zakona o lokalnim porezima /Narodne novine, broj: 115/2016., 101/2017./), a to je Opći porezni zakon (Narodne novine, broj: 147/2008., 18/2011., 78/2012., 136/2012., 73/2013., 26/2015., 44/2016., dalje u tekstu: OPZ/08 i Narodne novine, broj: 115/2016., 106/2018., 121/2019., 32/2020., 42/2020., dalje u tekstu: OPZ/16).

51. Stoga je upravo Republika Hrvatska, bez obzira na to tko je krajnji korisnik prihoda naplaćenog po osnovi preza na dohodak i prireza istomu, aktivno legitimirana kao stečajni vjerovnik u stečajnom postupku prijavljivati tražbine po toj osnovi i iste naplaćivati, a kasnije taj prihod proslijediti krajnjem korisniku.

52. Nadalje, prema odredbi čl. 236. Zakona o doprinosima izvješće koje je Poreznoj upravi dužan podnositi obveznik obračunavanja doprinosa smatra se obračunskom prijavom i ovršnom ispravom, u smislu odredaba Općega poreznog zakona.

53. Isto tako, prema odredbi čl. 128. st. 2. t. 2. i 4. OPZ-u/08 i čl. 140. st. 2. t. 2. i 4. OPZ-a/16, obračunska prijava koju porezni obveznik podnosi u propisanim rokovima radi obračuna i iskazivanja obveze uplate poreza, a prema odredbama zakona kojima se uređuje pojedina vrsta poreza, kao i druga isprava koja je posebnim zakonom određena kao ovršna isprava, jesu ovršne isprave.

54. Navedena skupna izvješća/obračunske prijave su se do 1. siječnja 2014. zvala ID obrasci, a od tada se nazivaju JOPPD obrasci (čl. 76. Pravilnika o porezu na

dohodak /Narodne novine, broj: 95/2005., 96/2006., 68/2007., 146/2008., 2/2009., 9/2009., 146/2009., 123/2010., 137/2011., 61/2012., 79/2013., 160/2013., 157/2014., 137/2015./), u kojima se iskazuje plaća/mirovina osiguranika, porez na dohodak i prirez te doprinosi za obvezna osiguranja.

55. Dakle, ID i JOPPD obrasci u kojima su, između ostalog, obračunati i posebno iskazani porez na dohodak i prirez istomu te doprinosi za obvezna osiguranja jesu ovršne isprave.

56. U odnosu na istaknuti prigovor zastare, valja navesti sljedeće.

57. Do stupanja na snagu Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o doprinosima (Narodne novine, broj: 115/2016., dalje u tekstu: ZID Zakona o doprinosima/16), 1. siječnja 2017., važila je nekadašnja odredba čl. 230. Zakona o doprinosima prema kojoj je apsolutni rok zastare prava na obračun obveze doprinosa i kamata i na naplatu doprinosa, kamata i troškova ovrhe, kao i zastare prava obveznika na povrat više plaćenih doprinosa, kamata i troškova ovrhe nastupao za deset godina, računajući od dana kada je zastara počela prvi put teći, dok je relativna zastara, prema dotadašnjoj odredbi čl. 229. Zakona o doprinosima, nastupala u roku od 5 godina.

58. Međutim, od stupanja na snagu ZID Zakona o doprinosima/16, 1. siječnja 2017., Zakon o doprinosima više ne uređuje zastaru, već u noveliranoj odredbi čl. 229. određuje da se na postupke utvrđivanja zastare prava na utvrđivanje doprinosa i prava na naplatu doprinosa koji nisu uređeni odredbama tog zakona primjenjuju odredbe Općega poreznog zakona.

59. Relativnu i apsolutnu zastaru, kako utvrđivanja, tako i naplate poreza, poznavao je i OPZ/08, međutim, od stupanja na snagu OPZ-a/16, 1. siječnja 2017., više ne postoji apsolutna zastara.

60. Naime, prema OPZ-u/08 relativna zastara naplate poreza nastupala je u roku od 3 godine nakon isteka godine u kojoj je porezno tijelo utvrdilo poreznu obvezu (čl. 94. st. 1. i 6. OPZ-a/08), s time da se njen tijek prekida svakom službenom radnjom poreznog tijela usmjerenom na naplatu poreza, koja je dostavljena na znanje poreznom obvezniku, nakon čega zastarni rok počinje ponovno teći (čl. 95. st. 1. i 2. OPZ-a/08), izuzev ako se radi naplate poreza vodi postupak pred sudom, u kojem slučaju za vrijeme trajanja tog postupka relativna zastara ne teče (čl. 94. st. 9. OPZ-a/08), dok je apsolutna zastara prava poreznog tijela na naplatu poreza nastupala za šest godina računajući od dana kada je zastara počela prvi put teći i ista se nije prekidala službenim radnjama poreznog tijela (čl. 96. st. 1. OPZ-a/08), dakle, bez obzira je li porezno tijelo poduzimalo radnje radi utvrđivanja i/ili naplate poreza, kojima je prekidalo relativni zastarni rok, nakon proteka šest godina od kada je zastara prvi puta počela teći, nastupala bi apsolutna zastara i više nije bilo moguće utvrditi niti naplatiti porez.

61. S druge strane, ako porezno tijelo nije poduzimalo nikakve službene radnje radi utvrđivanja ili naplate poreza, nastupila bi relativna zastara, dakle, odredbe o apsolutnoj zastari nisu niti mogle doći do primjene.

62. Zastara prava na naplatu poreza, kamata i troškova ovrhe počinje teći nakon isteka godine u kojoj je porezni obveznik sam utvrdio poreznu obvezu ili nakon isteka godine u kojoj je porezno tijelo utvrdilo poreznu obvezu, kamate i troškove ovrhe (čl. 94. st. 6. OPZ-a/08), pri čemu pojam "utvrditi poreznu obvezu" valja tumačiti na način da je ne samo doneseno rješenje kojim je porezna obveza utvrđena, već da je isto i postalo izvršno.

63. Kad protekne vrijeme zastare, porezno tijelo čija je tražbina osigurana zalogom ili hipotekom može se namiriti samo iz opterećene stvari ako je drži u neposrednom posjedu ili ako je njegovo pravo upisano u javnoj knjizi. Međutim, zastarjela tražbina po osnovi kamata ne može se namiriti ni iz opterećene stvari (čl. 94. st. 10. OPZ-a/08).

64. Od stupanja na snagu OPZ-a/16 više ne postoji apsolutna i relativna zastara, već samo jedna zastara, s time da je zastarni rok prava na naplatu poreza šest godina, koji počinje teći istekom godine u kojoj je postalo izvršno rješenje kojim je porezno tijelo utvrdilo poreznu obvezu i kamate, s time da je izričito propisano da za vrijeme trajanja postupka pred sudom radi naplate poreza, zastara ne teče, ali zakon više ne sadrži odredbe o prekidu zastare, već navodi da zastara prava na naplatu neće teći niti u slučajevima propisanim posebnim propisima, čime dozvoljava podrednu primjenu ZOO-a, Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi (Narodne novine, broj: 108/2012., 144/2012., 81/2013., 112/2013., 71/2015., 78/2015., dalje u tekstu: ZFPPN) i ostalih propisa koji uređuju pitanje zastare (čl. 108. st. 1., 4., 6. i 7. OPZ-a/16).

65. U prijelaznim i završnim odredbama OPZ-a/16 određeno je isključivo da će se postupci koji su pokrenuti po odredbama OPZ-a/08, izuzev postupaka pokrenutih na temelju glave VIII. i IX. OPZ-a/08 te postupaka za utvrđivanje zastare pokrenutih na zahtjev obveznika, o kojima se u konkretnom slučaju ne radi, dovršiti prema odredbama OPZ-a/08, a u pogledu svega ostalog vrijedi pravilo da stupanjem na snagu OPZ-a/16 prestaje važiti OPZ/08 (čl. 197. i 198. OPZ-a/16).

66. Navedeno znači da ako do stupanja na snagu OPZ-a/16 nije nastupila zastara naplate doprinosa za obvezna osiguranja prema odredbama ranijih propisa, s time da je Zakon o doprinosima propisivao dulji rok apsolutne zastare od OPZ-a/08, tada će se na zastaru primijeniti i odredbe OPZ-a/16.

67. I na zastaru poreza na dohodak i prireza istomu primjenjuju se odredbe Općeg poreznog zakona (čl. 65. ZPD-/04 i čl. 90. ZPD-a/16).

68. U ovom predmetu sporne su tražbine tužiteljice I. višeg isplatnog reda u iznosu od 528.867,45 kn, po osnovi doprinosa za mirovinsko osiguranje temeljem generacijske solidarnosti (račun 8109) koje proizlaze iz ID obrazaca za razdoblje od siječnja do prosinca 2013., po osnovi doprinosa za mirovinsko osiguranje po osnovi generacijske solidarnosti za staž s povećanim trajanjem (račun 8150) koje proizlaze iz ID obrazaca za razdoblje od siječnja do prosinca 2013., po osnovi poreza na dohodak od nesamostalnog rada i prireza koje proizlaze iz JOPPD obrazaca za 2014., 2015. i 2016. (račun 1880), po osnovi doprinosa za mirovinsko osiguranje temeljem individualne kapitalizirane štednje koje proizlaze iz JOPPD obrazaca za razdoblje od 2014. do 2017. (račun 2283), po osnovi doprinosa za mirovinsko

osiguranje temeljem individualne kapitalizirane štednje za staž s povećanim trajanjem (račun 2321) koje proizlaze iz JOPPD obrazaca za 2014., 2015. i 2016., po osnovi doprinosa za mirovinsko osiguranje na temelju generacijske solidarnosti (račun 8168) koje proizlaze iz JOPPD obrazaca za razdoblje od 2014. do 2018., po osnovi doprinosa za mirovinsko osiguranje na temelju generacijske solidarnosti za staž s povećanim trajanjem (račun 8192) koje proizlaze iz JOPPD obrazaca za 2014., 2015. i 2016., po osnovi doprinosa za zdravstveno osiguranje na temelju radnog odnosa (račun 8486) koje proizlaze iz JOPPD obrazaca za razdoblje od 2014. do 2018., po osnovi doprinosa za zdravstveno osiguranje zaštite zdravlja na radu na temelju radnog odnosa (račun 8630) koje proizlaze iz JOPPD obrazaca za razdoblje od 2014. do 2018. i po osnovi doprinosa za zapošljavanje (račun 8753) koje proizlaze iz JOPPD obrazaca za razdoblje od 2014. do 2018.

69. Dakle, sve sporne tražbine tužiteljice I. višeg isplatnog reda, a prethodno je pojašnjeno zašto se radi o tražbinama prvog višeg isplatnog reda i zašto je upravo tužiteljica stečajni vjerovnik istih, temelje se na ovršnim ispravama, sastavljenim od strane samog stečajnog dužnika, kao obveznika obračunavanja i plaćanja obveznih doprinosa i poreza na dohodak te prireza.

70. Tužiteljica ne tvrdi da je temeljem tih ovršnih isprava pokrenula postupak ovrhe protiv stečajnog dužnika radi naplate obveznih doprinosa prema plaći te poreza na dohodak i prireza istomu, stoga do prijave predmetnih tražbina u stečajnom postupku nad tuženikom, 14. siječnja 2020., nije bilo prekida zastare.

71. Kako su se nekada ID obrasci, a danas JOPPD obrasci, sastavljali zajedno s isplatom plaće, a plaća se isplaćuje mjesečno unatrag, to su navedeni obrasci za razdoblje od siječnja do studenog tekuće godine sastavljeni i predani zaključno s prosincem te godine, dok su obrasci za prosinac sastavljeni i predani u siječnju sljedeće godine, što je relevantno s obzirom na početak tijeka zastare prava na naplatu doprinosa i poreza, budući da zastara počinje teći nakon isteka godine u kojoj je porezni obveznik sam utvrdio poreznu obvezu.

72. Najstarija prijavljena tražbina odnosi se na doprinose za mirovinsko osiguranje temeljem generacijske solidarnosti (račun 8109 – glavnica 48.563,36 kn i zatezne kamate 62.197,23 kn) i doprinose za mirovinsko osiguranje temeljem generacijske solidarnosti za staž s povećanim trajanjem (račun 8150 – glavnica 4.222,69 kn i zatezne kamate 3.448,17 kn), koji su utvrđeni ID obrascima za razdoblje od siječnja do prosinca 2013.

73. Navedene tražbine koje su utvrđene ID obrascima za razdoblje od siječnja do studenog 2013., a koji su sastavljani i predani u razdoblju od veljače do prosinca 2013., zastarjela je protekom 6 godina počevši od 1. siječnja 2014., dakle, s danom 2. siječnja 2020., dok je zastara za tražbinu po tim osnovama koja je utvrđena ID obrascem za prosinac 2013., a koji je sastavljen u siječnju 2014., počela teći 1. siječnja 2015. pa zastara do podnošenja prijave tražbine u stečaju, 14. siječnja 2020., nije mogla nastupiti.

74. Valja ponoviti da je prema čl. 229. Zakona o doprinosima, koji je bio na snazi do stupanja na snagu ZID Zakona o doprinosima/16, 1. siječnja 2017., relativni zastarni rok za doprinose iznosio 5 godina i isti je počeo teći na navedene doprinose

za mirovinsko osiguranje kako je gore navedeno, ali se taj zastarni rok nije navršio do 1. siječnja 2017., od kada isti više ne postoji kao poseban zastarni rok, već Zakon o doprinosima upućuje na primjenu Općeg poreznog zakona, a prema OPZ-u/16, koji je također stupio na snagu 1. siječnja 2017., postoji samo jedan zastarni rok i to onaj u trajanju od 6 godina, slijedom čega taj rok valja primijeniti i na zastaru predmetnih doprinosa.

75. Prema dostavljenim ID obrascima glavnica doprinosa za mirovinsko osiguranje temeljem generacijske solidarnosti (račun 8109) za razdoblje od siječnja do studenog 2013. iznosi 42.080,67 kn, dok glavnica doprinosa za mirovinsko osiguranje temeljem generacijske solidarnosti za staž s povećanim trajanjem (račun 8150) za isto razdoblje iznosi 3.225,65 kn.

76. Prema odredbi čl. 24. st. 1. Zakona o doprinosima doprinosi prema plaći obračunavaju se istodobno s obračunom plaće i dospijevaju na naplatu istodobno s isplatom plaće.

77. Prema odredbi čl. 84. st. 3. Zakona o radu (Narodne novine, broj: 149/2009., 61/2011., 73/2013.) plaća za prethodni mjesec isplaćuje se najkasnije do petnaestog dana u idućem mjesecu.

78. Stoga su doprinosi za obveza osiguranja koji su obračunati prema plaćama radnika tuženika za prosinac 2013. (koji nisu u zastari) dospjeli na naplatu najkasnije 15. siječnja 2014., a kako tuženik iste nije platio, na taj iznos obračunavaju se zatezne kamate od 16. siječnja 2014. do 11. prosinca 2019. kada je nad tuženikom otvoren stečajni postupak.

79. Uvrštavanjem poznatih podataka u matematički izraz koji je propisan odredbom čl. 3. st. 2. i 3. Zakona o kamatama (Narodne novine, broj: 94/2004.) za obračun zateznih kamata (za razdoblje kraće od jedne godine – kamate = glavnica · stopa zateznih kamata · broj dana zakašnjenja / 36500 ili 36600 za prijestupnu godinu), uzimajući u obzir da je do 31. srpnja 2015. stopa zateznih kamata iznosila 12% godišnje (eskontna stopa Hrvatske narodne banke od 7% uvećana za 5 postotnih poena), dok je za razdoblje od 1. kolovoza 2015. do isteka kamatnog razdoblja stopa zateznih kamata varirala u svakom polugodištu (budući da se je mijenjala prosječna kamatna stopa koju objavljuje Hrvatska narodna banka, a koja se uvećava za 3 postotna poena), proizlazi da zatezne kamate na doprinose za mirovinsko osiguranje temeljem međugeneracijske solidarnosti (račun 8109) za prosinac 2013. u visini od 6.482,69 kn iznose 3.268,89 kn, dok zatezne kamate na doprinose za mirovinsko osiguranje temeljem međugeneracijske solidarnosti za staž s povećanim trajanjem za prosinac 2013. u visini od 3.225,65 kn iznose 1.626,53 kn.

80. Kada se ti iznosi zateznih kamata za prosinac 2013. oduzmu od iznosa koji su ukupno prijavljeni po osnovi zateznih kamata na te doprinose iz 2013. (po računu 8109 po osnovi zateznih kamata prijavljen je iznos od 62.197,23 kn, a po računu 8150 po osnovi zateznih kamata prijavljen je iznos od 3.448,17 kn), proizlazi da se na zatezne kamate obračunate na zastarjele doprinose za razdoblje od siječnja do studenog 2013. odnosi iznos 60.749,98 kn (58.928,34 kn + 1.821,64 kn).

81. Stoga tražbina I. višeg isplatnog reda po osnovi doprinosa za obvezna osiguranja za razdoblje od siječnja do studenog 2013. koja je u zastari (glavnica i zatezne kamate) ukupno iznosi 106.056,30 kn (42.080,67 kn + 3.225,65 kn + 60.749,98 kn) te je u tom dijelu ista osnovano osporena.

82. Najstarija i jedina prijavljena tražbina po osnovi poreza odnosi se na porez na dohodak od nesamostalnog rada i prirez istomu koji su utvrđeni JOPPD obrascima za 2014., 2015. i 2016. (račun 1880).

83. Zastara za navedenu tražbinu koja je utvrđena JOPPD obrascima za razdoblje od siječnja do studenog 2014., sastavljenima i predanima od veljače do prosinca 2014., počela je teći 1. siječnja 2015., a kako se tada propisani relativni zastarni rok od 3 godine nije uspio navršiti do 1. siječnja 2017., kada je stupio na snagu OPZ/16 koji poznaje samo jedan zastarni rok u trajanju od 6 godina, to je taj rok bilo potrebno primijeniti i u ovom slučaju, a isti se nije uspio navršiti do prijave tražbine u stečaju, 14. siječnja 2020., slijedom čega niti jedna prijavljena tražbina I. višeg isplatnog reda po osnovi poreza na dohodak i prireza istomu nije u zastari.

84. Dakle, od osporene tražbine I. višeg isplatnog reda u iznosu od 528.867,45 kn, u zastari je iznos od 106.056,30 kn te je za taj iznos tražbina osnovano osporena, dok je neosnovano osporavanje tražbine I. višeg isplatnog reda u preostalom iznosu od 422.811,15 kn, stoga je u odnosu na utvrđenje osnovanosti tražbine I. višeg isplatnog reda u tom iznosu valjalo prihvatiti tužbeni zahtjev.

85. U odnosu na tražbinu II. višeg isplatnog reda u iznosu od 588.388,71 kn, za koju je Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u rješenju od 2. studenog 2020., PŽ-4033/20-4, naveo da je se temelji na ID i JOPPD obrascima koji da nisu ovršne isprave, što da je utvrdio iz zapisnika s ispitnog ročišta od 27. srpnja 2020. prema navodima stečajnog upravitelja, valja navesti da, osim što je već obrazloženo da su ID i JOPPD obrasci ovršne isprave, da se niti jedna tražbina tužiteljice II. višeg isplatnog reda ne temelji izravno na tim obrascima.

86. Naime, iz podneska tužiteljice od 14. siječnja 2020. i specifikacije glavnice na dan 11. prosinca 2019., koje isprave su dostavljene u stečajnom postupku nad tuženikom zajedno s prijavom tražbine tužiteljice, kao i iz navoda tužiteljice u ovom postupku, proizlazi da je tužiteljica u II. višem isplatnom redu prijavila tražbine u ukupnom iznosu od 3.574.214,45 kn i to iznos od 3.544.889,45 kn temeljem ovršnih isprava po sljedećim osnovama: tražbine po osnovi neplaćenog PDV-a za razdoblje 2016. – 2019. utvrđene temeljem predanih PDV obrazaca (račun 1201), tražbine po osnovi anuiteta otplatnog plana iz predstečajne nagodbe sklopljene između dužnika Bartol d.o.o. i njegovih vjerovnika, potvrđene rješenjem ovog suda, Stpn-191/14-10 od 16. rujna 2014. za 2018. i 2019. (račun 1317 – oznaka za porez na vozila koji je utvrđen poreznim rješenjem), tražbine po osnovi poreza na dobit za razdoblje 2014. – 2019. utvrđene dijelom predanim obrascima poreza na dobit, a dijelom poreznim rješenjem (račun 1651), tražbine po osnovi anuiteta otplatnog plana iz predstečajne nagodbe sklopljene između dužnika Bartol d.o.o. i njegovih vjerovnika, potvrđene rješenjem ovog suda, Stpn-191/14-10 od 16. rujna 2014. za razdoblje 2015. – 2019. (račun 7560 – oznaka prihoda od naplate poreznog duga po rješenju o reprogramiranju), tražbine po osnovi neplaćenih sudskih pristojbi temeljem pravomoćnih i ovršnih sudskih rješenja (račun 4227) te tražbine po osnovi novčanih

kazni za počinjene prekršaje temeljem pravomoćnih i ovršnih presuda prekršajnih sudova te pravomoćnog i ovršnog prekršajnog naloga (račun 4243 i 6025), a iznos od 29.325,00 kn temeljem vjerodostojnih isprava po osnovi neplaćene članarine Hrvatskoj gospodarskoj komori (račun 5262 – 3.915,00 kn), po osnovi neplaćenih novčanih kazni (račun 4243 – 17.850,00 kn) i po osnovi neplaćenih sudskih pristojbi (račun 4227 – 7.560,00 kn).

87. Dakle, niti jedna tražbina tužiteljice II. višeg isplatnog reda ne temelji se na ID i JOPPD obrascima, stoga nije jasno osnovanost kojih tražbina tužiteljice II. višeg isplatnog reda bi sud trebao utvrđivati u ovom postupku, osobito kada se uzme u obzir da su u odnosu na prevladavajući dio osporenih tražbina tužiteljice II. višeg isplatnog reda u ukupnom iznosu od 2.985.825,74 kn na parnicu, radi utvrđenja osnovanosti njihova osporavanja, upućeni stečajni vjerovnici osporavatelji koji su istu i pokrenuli pred ovim sudom pod poslovnim brojem P-2269/20, slijedom čega sud u ovoj parnici nikako ne bi smio razmatrati te tražbine.

88. S obzirom da je tužiteljica upućena u ovu parnicu kao stečajni vjerovnik osporene tražbine za koju nisu dostavljene ovršne isprave, sukladno odredbi čl. 266. st. 2. i 4. SZ-a, to će sud u ovoj parnici ocijeniti osnovanost onih tražbina tužiteljice II. višeg isplatnog reda koje se ne temelje na vjerodostojnim ispravama koje ukupno iznose 29.325,00 kn, a prijavljene su po osnovi članarine Hrvatskoj gospodarskoj komori, neplaćenih novčanih kazni za prekršaje i neplaćenih sudskih pristojbi.

89. Iako bi u podlozi svake osnovano prijavljene tražbine po osnovi neplaćenih prekršajnih novčanih kazni i neplaćenih sudskih pristojbi trebale biti pravomoćne i ovršne sudske odluke, ukoliko se stečajni vjerovnik u prijavi tražbine na iste ne poziva niti iste dostavlja sudu, tada, u slučaju osporavanja tih tražbina, stečajni sudac ne može na parnicu uputiti stečajne vjerovnike osporavatelje, sukladno odredbi čl. 266. st. 4. SZ-a, već će na parnicu uputiti stečajnog vjerovnika osporene tražbine.

90. Upravo iz tog razloga je u pogledu tih tražbina, u iznosu koji se ne temelji na ovršnim ispravama, dakle, za koji nisu dostavljene ovršne isprave niti je naznačeno o kojim bi se to ovršnim ispravama radilo, na parnicu upućena tužiteljica, a ne stečajni vjerovnici osporavatelji koji zastupaju tuženika u ovom postupku.

91. Budući da su sva trgovačka društva po samom zakonu članovi Hrvatske gospodarske komore, a da su svi članovi Hrvatske gospodarske komore dužni istoj plaćati mjesečnu članarinu do posljednjeg dana mjeseca za tekući mjesec u iznosima propisanim Odlukama o financiranju Hrvatske gospodarske komore (Narodne novine, broj: 142/2011., 21/2012., 134/2012., 155/2013., 94/2014., 157/2014., 68/2015., 129/2015., 122/2016., 129/2017., 3/2019.), koji iznosi se za razdoblje od 2012. do 2019., za koje je izvršena prijava tražbine po ovoj osnovi, kreću od 55,00 kn, preko 50,00 kn do 42,00 kn mjesečno, koliko je tužiteljica najviše i prijavila po pojedinoj godini (vidljivo iz dostavljene knjigovodstvene isprave Ministarstva financija, Porezne uprave, koja je prema navedenim odlukama nadležna za utvrđivanje i naplatu predmetnih članarina), a tuženik niti tvrdi niti dokazuje da je članarinu za te godine platio, to je osnovano potraživanje tužiteljice po ovoj osnovi u iznosu od 3.915,00 kn.

92. Osporena tražbina neplaćenih sudskih pristojbi u iznosu od 7.560,00 kn niti proizlazi iz dostavljene knjigovodstvene isprave Ministarstva financija, Porezne

uprave, niti je ista dokazana odgovarajućim sudskim rješenjem o pristojbi, slijedom čega je u tom dijelu osporavanje osnovano, a tužbeni zahtjev za utvrđenje osnovanosti te tražbine II. višeg isplatnog reda neosnovan.

93. Osim toga, osnovano je osporavanje tražbine II. višeg isplatnog reda po osnovi novčanih kazni u iznosu od 17.850,00 kn, s obzirom da se, kao što je već prethodno navedeno, radi o tražbini nižih isplatnih redova koje stečajni vjerovnici mogu prijaviti i naplaćivati u stečajnom postupku samo na izričit poziv stečajnog suca, do kojeg će doći ako budu podmirene sve utvrđene tražbine viših isplatnih redova, što se u stečajnom postupku nad tuženikom nije dogodilo.

94. Tražbine koje su po istoj osnovi (novčanih kazni za počinjene prekršaje te troškova prekršajnog postupka) i u istom isplatnom redu prijavljene temeljem ovršnih isprava nisu predmet utvrđivanja u ovoj parnici, već u parnici koju su stečajni vjerovnici pokrenuli protiv tužiteljice pred ovim sudom pod poslovnim brojem P-2269/20, a u kojoj je prihvaćen tužbeni zahtjev u pogledu osporavanja tih tražbina.

95. Valja istaknuti da je na izričit upit suda koje tražbine su obuhvaćene prijavom po računu 7560 tužiteljica je navela da se radi o tražbinama obuhvaćenim predstečajnom nagodbom sklopljenom između dužnika Bartol d.o.o. i to po osnovi PDV-a (1201), poreza na dobit (1651), troškova ovrhe koje izriče Porezna uprava (4251), novčanih kazni za prekršaje i troškove prekršajnog postupka koje izriče Porezna uprava (6025), doprinosa za zdravstveno osiguranje za osiguranike po osnovi rada za poslodavca pravnu osobu (8400), doprinosa za zdravstveno osiguranje zaštite zdravlja na radu za osiguranike po osnovi rada za poslodavca pravnu osobu (8559), doprinosa za zapošljavanje od obveznika plaćanja fizičke i pravne osobe (8702) i doprinosa za zapošljavanje osoba s invaliditetom (8729).

96. Tužiteljica je dostavila prijavu tražbine od 22. listopada 2013. koja je podnesena u navedenom postupku predstečajne nagodbe nad dužnikom Bartol d.o.o. iz koje je vidljivo da je ukupno prijavljeno 2.490.725,95 kn (glavnica 2.230.293,78 kn i zatezne kamate 260.432,17 kn) od čega 1.432.458,19 kn po osnovi PDV-a, 3.108,94 kn po osnovi poreza na cestovna motorna vozila, 9.893,70 kn po osnovi predujmova poreza na dohodak i prireza od nesamostalnog rada, 7.198,31 kn po osnovi poreza na dobit, 600,00 kn po osnovi troškova prisilne naplate koju provodi Porezna uprava, 20.400,00 kn po osnovi novčanih kazni za prekršaje, oduzete imovinske koristi i troškova prekršajnih postupaka koje vodi Porezna uprava, 515.788,01 kn po osnovi doprinosa za mirovinsko osiguranje za osiguranike po osnovi rada za poslodavca pravnu osobu, 20.791,46 kn po osnovi doprinosa za mirovinsko osiguranje za staž s povećanim trajanjem, 443.770,58 kn po osnovi doprinosa za zdravstveno osiguranje za osiguranike po osnovi rada za poslodavca pravnu osobu, 8.353,69 kn po osnovi doprinosa za zdravstveno osiguranje zaštite zdravlja na radu za osiguranike po osnovi rada za poslodavca pravnu osobu, 27.134,84 kn po osnovi doprinosa za zapošljavanje i 1.228,23 kn po osnovi posebnog doprinosa za zapošljavanje osoba s invaliditetom.

97. U navedenom predstečajnom postupku tražbine po osnovi poreza na dohodak i prireza (9.893,70 kn), tražbine po osnovi doprinosa za mirovinsko osiguranje (515.788,01 kn + 20.791,46 kn), doprinosa za zdravstveno osiguranje (443.770,58 kn + 8.353,69 kn) i doprinosa za zapošljavanje (27.134,84 kn + 1.228,23 kn), prijavljene

su temeljem izvješća o primicima od nesamostalnog rada, porezu na dohodak i prirezu te doprinosima za obvezna osiguranja (ID obrascima) za razdoblje od 1. ožujka 2010. do 30. rujna 2013.

98. Po žalbi tužiteljice protiv prvotnog rješenja FINA-e o utvrđenim tražbinama, kojim su utvrđene tražbine tužiteljice u ukupno prijavljenom iznosu od 2.490.725,95 kn, Ministarstvo financija ukinulo je navedeno rješenje, zaključivši da su tražbine po osnovi poreza na dohodak i prireza (9.893,70 kn) i tražbine po osnovi doprinosa za mirovinsko osiguranje (515.788,01 kn + 20.791,46 kn) prioritetne tražbine koje ne mogu biti predmet predstečajne nagodbe te je naknadno tražbina tužiteljice utvrđena u smanjenom iznosu od 1.944.252,78 kn (glavnica 1.758.164,32 kn i zatezne kamate 186.088,46 kn) bez navedenih tražbina.

99. Međutim, i tražbine po osnovi doprinosa za zdravstveno osiguranje i doprinosa za zapošljavanje su prioritetne tražbine, ali iste sud ne može utvrđivati u ovoj parnici, kao niti ostale tražbine koje su prijavljene temeljem rješenja ovog suda, Stpn-191/14-10 od 16. rujna 2014., kojim je potvrđena sklopljena predstečajna nagodba i koje je postalo pravomoćno 9. prosinca 2014., budući da je isto ovršna isprava, u smislu odredbe čl. 66. st. 1. ZFPPN-a, koju je tužiteljica dostavila uz prijavu tražbine u stečajnom postupku, a rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske su u pogledu utvrđenja osnovanosti osporavanja tražbina tužiteljice za koje su dostavljene ovršne isprave na parnicu upućeni stečajni vjerovnici osporavatelji, a ne tužiteljica, stoga je ovaj sud osnovanost tih tražbina ispitivao po tužbi stečajnih vjerovnika osporavatelja koji zastupaju tuženika u ovoj parnici protiv tužiteljice, u postupku P-2269/20.

100. Slijedom navedenog, proizlazi da je neosnovana tražbina I. višeg isplatnog reda u ukupnom iznosu od 106.056,30 kn te tražbina II. višeg isplatnog reda u iznosu od 25.410,00 kn te je u tom dijelu valjalo odbiti tužbene zahtjeve za utvrđenje osnovanosti osporene tražbine, dok je tužbeni zahtjev osnovan u pogledu utvrđenja tražbine I. višeg isplatnog reda u iznosu od 422.811,15 kn te II. višeg isplatnog reda u iznosu od 562.978,70 kn.

101. Do djelomičnog povlačenja tužbe za iznos od 429.103,74 kn na ročištu održanom 14. travnja 2021. vrijednost predmeta spora iznosila je 957.971,19 kn za tužbeni zahtjev pod stavkom I. i 588.388,71 kn za tužbeni zahtjev pod stavkom II., dakle, ukupno 1.546.359,90 kn, dok nakon djelomičnog povlačenja tužbe vrijednost predmeta spora za tužbeni zahtjev pod stavkom I. iznosi 528.867,45 kn, slijedom čega ukupna vrijednost predmeta spora iznosi 1.117.256,16 kn.

102. Razlog djelomičnog povlačenja tužbe bila je zastarjelost dijela tražbine I. višeg isplatnog reda, zbog čega tužiteljica nije mogla zahtijevati njeno ostvarenje iz stečajne mase tuženika kao stečajni vjerovnik, slijedom čega u odnosu na povučeni dio tužbe pravo na naknadu troškova parničnog postupka ima tuženik (čl. 158. st. 1. ZPP-a).

103. Dakle, do djelomičnog povlačenja tužbe na ročištu od 14. travnja 2021. tužiteljica je u parnici uspjela u omjeru od 63,75% (prihvaćenih 985.789,85 kn/zahtijevanih 1.546.359,90 = 0,63749), a tuženik u omjeru od 36,25%, dok je nakon djelomičnog povlačenja tužbe tužiteljica u parnici uspjela u omjeru od 88,23%

(dosuđenih 985.789,85 kn/zahtijevanih 1.117.256,16 kn = 0,88233), a tuženik u omjeru od 11,77%.

104. Stoga je prosječni uspjeh tužiteljice u predmetnoj parnici 75,99% (63,75% + 88,23% = 151,98%/2 = 75,99%), a tuženika 24,01% (36,25% + 11,77% = 48,02%/2 = 24,01%) pa kada se od uspjeha tužiteljice oduzme uspjeh tuženika proizlazi da tužiteljica ima pravo na naknadu troškova parničnog postupka u omjeru od 51,98% (čl. 154. st. 2. ZPP-a), koje su joj dužni naknaditi stečajni vjerovnici osporavatelji koji u predmetnoj parnici zastupaju tuženika po načelu krivnje, u smislu odredbe čl. 156. st. 2. ZPP-a.

105. Naime, kako je stečajni upravitelj tuženika priznao tražbinu tuženice, a osporili su je stečajni vjerovnici koji po zakonu zastupaju tuženika u ovoj parnici, proizlazi da je pokretanje i vođenje predmetne parnice uzrokovano krivnjom stečajnih vjerovnika osporavatelja pa su isti dužni snositi sve troškove tužiteljice na jednake dijelove.

106. Tužiteljici bi pripadala naknada troškova parničnog postupka za tužbu u iznosu od 15.470,00 kn (Tbr. 7/1 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika /Narodne novine, broj: 142/2012., 103/2014., 118/2014., dalje u tekstu: OT/), za očitovanje na odgovor na tužbu u iznosu od 15.470,00 kn (Tbr. 8/1 OT-a), za ročište od 10. ožujka 2021. u iznosu od 15.470,00 kn (Tbr. 9/1 OT-a), za podnesak od 31. ožujka 2021. u iznosu od 625,00 kn (Tbr. 8/3 OT-a), za ročište od 14. travnja 2021. u iznosu od 11.180,00 kn (Tbr. 9/1 OT-a) i za ročište od 10. lipnja 2021. u iznosu od 11.180,00 kn (Tbr. 9/1 OT-a), dakle, ukupno bi joj pripadalo 69.395,00 kn, ali kako su joj zastupnici po zakonu tuženika dužni naknaditi 51,98% troškova, pripada joj naknada u ukupnom iznosu od 36.071,52 kn.

107. Ne pripada joj naknada troškova za pristup na ročište za objavu presude, jer taj trošak nije potreban za vođenje parnice, s obzirom da ako stranka koja je uredno pozvana na navedeno ročište na isto ne pristupi, može istog dana preuzeti sadržaj presude s e-oglasne ploče suda i na taj način na vrijeme biti upoznata s istom, kako bi u roku podnijela žalbu, a ukoliko nema namjere podnijeti žalbu, tada ionako ne bi mogla postići ovrhu presude bez otisnute potvrde pravomoćnosti i ovršnosti, a koja se iskazuje tek nakon proteka žalbenog roka, slijedom čega je stranka ponovno dužna pristupiti sudu nakon održavanja ročišta za objavu presude, kojom prigodom može preuzeti i službeni otpisak presude.

108. Stoga je preko iznosa od 36.071,52 kn do zahtijevanog iznosa od 84.740,00 kn, za iznos od 48.668,48 kn, zahtjev tužiteljice za naknadu troškova parničnog postupka valjalo odbiti kao neosnovan.

109. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u izreci.

U Zagrebu 9. srpnja 2021.

Sutkinja:
Ivana Manestar

Dokument je elektronički potpisan:
IVANA MANESTAR

Vrijeme potpisivanja:
09-07-2021
13:30:10

DN
C=HR
O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
2.5.4.97=#130D48523337333638313838373732
L=ZAGREB
S=MANESTAR
G=IVANA
CN=IVANA MANESTAR

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv presude dopuštena je žalba Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od 15 dana od dana kada se smatra da je dostava presude obavljena (za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), odnosno u roku od 15 dana po primitku presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), koja se podnosi putem ovog suda u dva primjerka za sud i u jednom primjerku za svaku protivnu stranku.

DNA:

- tužiteljici po ŽDO Zagreb

- tuženiku po punomoćnicima

Broj zapisa: **eb2fd-aa321**

Kontrolni broj: **07448-9461f-5282b**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=IVANA MANESTAR, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.